

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Santen SAS

κατά

Directeur général de l'Institut national de la propriété industrielle

Διατακτικό

Το άρθρο 3, στοιχείο δ', του κανονισμού (ΕΚ) 469/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Μαΐου 2009, περί του συμπληρωματικού πιστοποιητικού προστασίας για τα φάρμακα, έχει την έννοια ότι μια άδεια κυκλοφορίας στην αγορά δεν μπορεί να θεωρηθεί ως η πρώτη άδεια κυκλοφορίας στην αγορά, κατά την έννοια της διάταξης αυτής, όταν αφορά νέα θεραπευτική χρήση μιας δραστικής ουσίας ή ενός συνδυασμού δραστικών ουσιών που έχει ήδη αποτελέσει αντικείμενο άδειας κυκλοφορίας στην αγορά για άλλη θεραπευτική χρήση.

(¹) EE C 25 της 21.1.2019.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 9ης Ιουλίου 2020 [αίτηση του Tribunalul Specializat Mureș (Ρουμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — SC Raiffeisen Bank SA κατά JB (C-698/18), BRD Groupe Société Générale SA κατά KC (C-699/18)

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-698/18 και C-699/18) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή – Οδηγία 93/13/ΕΟΚ – Σύμβαση προσωπικού δανείου – Σύμβαση που έχει εκτελεστεί πλήρως – Διαπίστωση του καταχρηστικού χαρακτήρα των συμβατικών ρητρών – Αγωγή για την επιστροφή των ποσών που καταβλήθηκαν αχρεωστήτως βάσει καταχρηστικής ρήτρας – Δικονομικές ρυθμίσεις – Τακτική αγωγή μη υποκείμενη σε αποσβεστική προθεσμία – Τακτική αγωγή ενοχικού και περιουσιακού χαρακτήρα, υποκείμενη σε παραγραφή – Χρονικό σημείο ενάρξεως της παραγραφής – Αντικειμενικό χρονικό σημείο γνώσεως του καταναλωτή περί της υπάρξεως καταχρηστικής ρήτρας)

(2020/C 287/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunalul Specializat Mureș

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

SC Raiffeisen Bank SA (C-698/18), BRD Groupe Société Générale SA (C-699/18)

κατά

JB (C-698/18), KC (C-699/18)

Διατακτικό

1) Το άρθρο 2, στοιχείο β', το άρθρο 6, παράγραφος 1, και το άρθρο 7, παράγραφος 1, της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές, έχουν την έννοια ότι δεν αντιτίθενται σε εθνική ρύθμιση η οποία δεν προβλέπει μεν αποσβεστική προθεσμία για την άσκηση αγωγής με αίτημα να διαπιστωθεί η ακυρότητα καταχρηστικής ρήτρας περιεχόμενης σε σύμβαση συναφθείσα μεταξύ επαγγελματία και καταναλωτή, αλλά ορίζει προθεσμία παραγραφής για την άσκηση αγωγής για τη δικαστική επιδίωξη των αποτελεσμάτων της διαπιστώσεως αυτής με επιστροφή των αχρεωστήτως καταβληθέντων, εφόσον η προθεσμία αυτή δεν είναι λιγότερο ευνοϊκή από εκείνη που ισχύει για παρόμοια ένδικα βοηθήματα της εσωτερικής έννομης τάξης (αρχή της ισοδυναμίας) και δεν καθιστά πρακτικά αδύνατη ή υπερβολικά δυσχερή την άσκηση των δικαιωμάτων που παρέχει η έννομη τάξη της Ένωσης και ειδικότερα η οδηγία 93/13 (αρχή της αποτελεσματικότητας).

- 2) Το άρθρο 2, στοιχείο β', το άρθρο 6, παράγραφος 1, και το άρθρο 7, παράγραφος 1, της οδηγίας 93/13, καθώς και οι αρχές της ισοδυναμίας, της αποτελεσματικότητας και της ασφάλειας δικαίου έχουν την έννοια ότι αντιτίθενται σε δικαστική ερμηνεία της εθνικής ρυθμίσεως κατά την οποία η άσκηση αγωγής για την επιστροφή των ποσών που καταβλήθηκαν αχρεωστήτως βάσει καταχρηστικής ρήτρας περιεχόμενης σε σύμβαση συναφθείσα μεταξύ καταναλωτή και επαγγελματία υπόκειται σε τριετή προθεσμία παραγραφής, η οποία αρχίζει να τρέχει από την ημερομηνία πλήρους εκτελέσεως της συμβάσεως αυτής, όταν τεκμαίρεται, χωρίς να χρειάζεται επαλήθευση, ότι, κατά την ημερομηνία αυτή, ο καταναλωτής όφειλε να γνωρίζει τον καταχρηστικό χαρακτήρα της επίμαχης ρήτρας ή όταν, στην περίπτωση παρόμοιων αγωγών που στηρίζονται σε διατάξεις του εσωτερικού δικαίου, η ίδια προθεσμία αρχίζει να τρέχει μόνον από τη δικαστική αναγνώριση της αιτίας στην οποία στηρίζονται οι αγωγές αυτές.
- 3) Το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν είναι αρμόδιο να απαντήσει στα προδικαστικά ερωτήματα που του υπέβαλε το Tribunalul Specializat Mureș (ειδικό δικαστήριο του Mureș, Ρουμανία), με την απόφαση της 12ης Ιουνίου 2018 που αφορά την υπόθεση C-699/18.

(¹) EE C 54 της 11.2.2019.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 9ης Ιουλίου 2020 [αίτηση του Curtea de Apel Timișoara (Ρουμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — CT κατά Administrația Județeană a Finanțelor Publice Caraș-Severin — Serviciul Inspecție Persoane Fizice, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara — Serviciul Soluționare Contestații 1

(Υπόθεση C-716/18) (¹)

[Προδικαστική παραπομπή – Φορολογία – Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) – Οδηγία 2006/112/ΕΚ – Άρθρο 288, πρώτο εδάφιο, σημείο 4 – Ειδικό καθεστώς μικρών επιχειρήσεων – Μέθοδος υπολογισμού του ετήσιου κύκλου εργασιών ο οποίος χρησιμεύει ως σημείο αναφοράς για την εφαρμογή του ειδικού καθεστώτος μικρών επιχειρήσεων – Έννοια της «πράξεως επί ακινήτου η οποία έχει παρεπόμενο χαρακτήρα» – Μίσθωση ακινήτου από φυσικό πρόσωπο που ασκεί διάφορα ελεύθερα επαγγέλματα]

(2020/C 287/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Curtea de Apel Timișoara

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

CT

κατά

Administrația Județeană a Finanțelor Publice Caraș-Severin — Serviciul Inspecție Persoane Fizice, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara — Serviciul Soluționare Contestații 1

Διατακτικό

Το άρθρο 288, πρώτο εδάφιο, σημείο 4, της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2009/162/ΕΕ του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2009, έχει την έννοια ότι, όσον αφορά έναν υποκείμενο στον φόρο ως φυσικό πρόσωπο του οποίου η οικονομική δραστηριότητα συνίσταται στην άσκηση διαφόρων ελεύθερων επαγγελμάτων καθώς και στη μίσθωση ακινήτου, η μίσθωση αυτή δεν συνιστά «πράξη που έχει παρεπόμενο χαρακτήρα» κατά την έννοια της διατάξεως αυτής όταν η εν λόγω πράξη διενεργείται στο πλαίσιο της συνήθους επαγγελματικής δραστηριότητας του υποκειμένου στον φόρο.

(¹) EE C 65 της 18.2.2019.